

Fővárosi Törvényszék
Budapest
Markó utca 27.
1055

- Alkotmánybíróság részére -

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2867-P/2015
Érkezett:	2015. SZEPT. 10.
Példány:	1
Melléklet:	3 + kék + 10 db
Kezelőiroda:	318

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	17
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen:	
Érkezett:	2015-08-12
PÉLDÁNY:	1
MELLÉKLET:	h
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON:	20658/4

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

indítványozók F/1 alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva a Kúria Pfv.IV.20.085/2015/7. számon meghozott - a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.618/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartó - ítélete ellen az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.20.085/2015/7. számon meghozott ítélete (és a felülvizsgálati eljárásban a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.618/2014/4. számú hatályában fenntartott ítélete) Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Alaptörvény

"VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tisztelőben tartsák."

"XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

I. Eljárásjogi nyilatkozatok

A Kúria Pfv.IV.20.085/2015/4. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.618/2014/4. számú ítéletét - amely a Fővárosi Törvényszék 31.P.20.558/2014/5. számú ítéletét részbe megváltoztatta - hatályában fenntartó ítéletét a panaszosok jogi képviselőjeként posta útján 2015. június 8. napján vettem át, így a 2011. CLI. törvény, az Alkotmánybíróságról (a továbbiakban: Abtv.) 30.§ (1) bekezdésében meghatározott hatvan napon belül - hivatkozással a 1001/2013. (II.27.) AB Tü. határozatra az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 28.§ (1) bekezdésének második mondatára - kerül megküldésre jelen alkotmányjogi panasz, mégpedig az Abtv. 53.§ (2) bekezdése

esélyeinek elősegítése. [REDACTED] az alapítvány kuratóriumának elnöke. A Blikk című napilapban, és a Blikk online felületén is cikkek jelentek meg 2013. december 18. napja és 23. napja közül, amelyek a [REDACTED]

[REDACTED] foglalkoztak, így;

- Magánmentővel furikázik az alapítvány elnöke címmel;

[REDACTED] Nem emlékszem, mennyiért vettem a házam címmel;

- Várakozni tilos, kivéve [REDACTED] címmel;

- Amerikai alapítvány is vezet [REDACTED] címmel.

Az indítványozók a cikkekben foglalt számos közlést sérelmesnek találták, ezért helyreigazítási kérelemmel fordultak a Blikk Szerkesztőségéhez, kérték a helyreigazítás közzétételét mind Blikk című napilapban, mind a www.blikk.hu internetes felületen. **A szerkesztőség a helyreigazítási kérelemnek nem tett eleget, így az indítványozók sajtó-helyreigazítás iránt keresetet terjesztettek elő a Fővárosi Törvényszéken.** Felperesekként kérték, hogy a bíróság a Blikk Szerkesztőségét, mint alperest kötelezze alábbi helyreigazító közlemény közzétételére, amelynek egésze az F/2 alatt csatolt elsőfokú ítélet 8-10. oldalain olvasható, és amelynek jelen alkotmányjogi panasz szempontjából releváns, a "gyermekmentő magánhasználatával" kapcsolatos része az alábbi;

www.blikk.hu felületen:

"Helyreigazítás

2013. december 18-a reggelétől több alkalommal jelentek meg cikkek, amelyek a [REDACTED] és annak elnöke, [REDACTED] személyével voltak kapcsolatosak és amelyeket az alábbiak szerint helyreigazítunk:

2013. december 18-án "Mentővel közlekedik az alapítványi vezető?" címmel, 2013.

december 20-án [REDACTED] "Nem emlékszem mennyiért vettem a házam" címmel, 2013.

december 21-én "Várakozni tilos, kivéve [REDACTED]" címmel, 2013 december 22-én

"Amerikai alapítvány is vezet [REDACTED] címmel megjelent cikkeinkben valótlanul híreszteltük azt, hogy a [REDACTED] mentőautóját magántaxinak használja

[REDACTED] az alapítvány elnöke.

A valóság ezzel szemben az, hogy a [REDACTED] ülőbeteg szállító autójával [REDACTED] nem furikázik, azt magáncélra soha nem veszi igénybe. A hivatkozott gépjármű - amennyiben éppen nem lát el betegszállítási feladatokat vagy egyéb, indokolt okból (i. e. szervizelés, gumicsere stb.) nem tartózkodik máshol - minden munkanapon reggel 08.00 órától 16:00 óráig köteles a Budapest VIII. kerület Rákóczi tér 10. szám előtti telephelyen állomásozni. A munkaidő végén a gépkocsivezető köteles a betegszállító autót a Budapest II. kerület, Köztársaság u. 8-10. szám alá vinni, ahol a jármű garázsírozása történik, amely lehetőséget az Alapítvány elnöke térítésmentesen biztosít a gépjármű számára. A hivatkozott betegszállító autó abban az esetben, ha beteg gyermek szállítása előzetesen nincs jelezve, szolgálati, közcélú feladatok ellátására jogosult."

Az indítványozók a magánhasználatban tartalmában azonos helyreigazító közlemény közzétételét kérték a Blikk c. print újságban is.

Az **elsőfokú bíróság az indítványozók keresetének részben helyt adott**, és a gyermekmentő magáncélra való használata kapcsán is helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte a szerkesztőséget mind az internetes oldalon, mind a print

kiadásban. Ebben a körben a helyreigazítás szövege az alábbi volt a www.blikk.hu weboldal vonatkozásában, amely tartalmában teljesen megegyezik a print kiadásban közzeendő helyreigazítással;

"Helyreigazítás

Honlapunk 2013. december 20-ai [REDACTED] "Nem emlékszem, mennyiért vettem a házam" című, 2013. december 21-ei "Várakozni tilos, kivéve [REDACTED] című cikkében valótlanul állítottuk, hogy az Index azt bizonyította volna, hogy [REDACTED] elnöke a gyermekmentőt magáncélra használta.

Honlapunk 2013. december 22-ei "Amerikai alapítványt is vezet [REDACTED] c. cikkében megalapozatlanul állítottuk, hogy a gyermekmentőt magáncélra használta volna az alapítvány elnöke.

A valóságban az Index videója azt támasztotta alá, hogy a betegszállító gyermekmentőt nemcsak betegszállításra használták, hanem megtörtént, hogy alapítványi ügyintézésre is, illetve előfordult, hogy a gyermekmentővel a sofőr [REDACTED] alapítványi elnököt a lakásáról az alapítvány székhelyére, a munkahelyére szállította."

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kimondta;

"A sérelmezett cikkek közül a december 20., 21., 22-i, 23-i cikkek már nem foglalkoznak a mentőhasználat körülményeinek bemutatásával, hanem sommásan azt közlik az olvasóval, hogy az Index bizonyította azt, hogy a II. felperes [REDACTED] "magáncélra" használta a mentőt, illetve kijelentik, hogy magáncélra használta a gyermekmentőt.

Az átlagolvasó előtt ez a sommás megjelölés félrevezető lehet, ugyanis arra utal, mintha az indexes video azt igazolta volna, hogy a II.r. felperes nem az alapítvány célja, hanem magáncélja, azaz privát cél (saját ügyek intézése stb.) érdekében használta volna a mentőt. Az Index videójából azonban csak az állapítható meg, hogy nemcsak betegszállításra használták a mentőautót, hanem ügyintézésre, valamint a II.r. felperest is azzal vitték a munkahelyére, az azonban, hogy privát célra is használták volna, nem."

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes szerkesztőség terjesztett elő fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, kereset teljes elutasítását

A táblabíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, mindkét helyreigazításból (online és print) mellőzte a helyreigazítási kötelezettséget a gyermekmentő magáncélra való használatával kapcsolatosan, ebben a körben a valóság közlésére vonatkozó rendelkezéseket is mellőzni rendelte.

A Fővárosi Ítéltábla ítéletének indokolásának lényegi pontja az alábbi;

"A gyermekmentő magáncélra való használatára vonatkozó közlések tekintetében a másodfokú bíróság a beteg szállítására hivatott gépjármű használatával kapcsolatos közfelfogásból indult ki. Amennyiben egy ilyen gépkocsit nem betegszállításra használnak, akkor ezek a használati esetek a rendeltetésszerű használattól eltérőnek minősíthetők. (...)

Ilyen összefüggések mellett a gépjármű magáncélra való használatának közlése nem

valótlan tartalmú, függetlenül attól, hogy a gépjármű az alapítvány tulajdonában van, és a II. rendű felperes a gépjárművet esetlegesen, az alapítvány érdekeit is szolgálva használja."

A jogerős ítélet ellen az indítványozók, mint felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet a Kúriához, mivel álláspontjuk szerint a táblabíróság ítélete sértette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban Smtv.) 12.§ (1) bekezdését.

Smtv.

"12.§ (1) Ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a valós tények."

A felülvizsgálati kérelemben előadásra került; a Fővárosi Ítéltábla álláspontjával ellentétesen megállapítható, hogy a szerkesztőség közléseiben nem csak annak adott hangot, hogy az indítványozók gépjárműhasználatát visszatetszést keltő, hanem a szerkesztőség konkrétan az alábbi tényeket állította;

██████████ *magáncélra használta a betegszállító kocsjukat*" (2013. december 20. napján megjelent cikk);

██████████ *a gyermekmentővel furikázott magáncéllal*" (2013. december 21. napján megjelent cikk);

- *"az elnök sorozatosan használta magáncélra ██████████ mentőit"* (2013. december 22. napján megjelent cikk).

Ilyen egyértelmű állítások mellett pedig a táblabíróság nem hagyhatta volna figyelmen kívül, hogy a közfelfogás szerint a magáncél olyan cél, amely nem hivatalos, nem közérdekű, jelen esetben az alapítványi célokkal összeegyeztethetetlen. Ha pedig ezt is figyelembe veszi az Ítéltábla, akkor arra kellett volna jutnia, hogy valótlanok azon tényállítások, melyek szerint az alapítványi elnök magáncélra használta a gyermekszállítót, mivel ilyen eset egyetlen egyszer sem fordult elő.

A Kúria a felülvizsgálni kért ítéletet hatályában fenntartotta, ítéletében kimondta többek között;

"ha egy betegek szállítására szolgáló járművet valaki egyértelműen nem erre a célra használ, hanem a lakásától az alapítvány székhelyére, illetve a rendőrségre történő eljuttatására, az nem tekinthető rendeltetésszerű használatnak, így ez nevezhető magáncélú használatnak. Nem minősül tehát minden alap nélküli állításnak, hogy magáncélra használták az egyébként a rákos beteg gyermekek ellátásához szükséges eljuttatását biztosító gépjárművet."

Az indítványozók a felülvizsgálati kérelemmel a jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, továbbá, mivel az indítványozók, mint felperesek vettek részt a peres eljárásban, így közvetlen érintettségük az ügyben megállapítható.

III. Alaptörvény-ellenesség

A sajtó-helyreigazítás a személyiségvédelem speciális eszköze, mely a sajtó útján elkövetett személyiségi jogokat sértő tényállítások korrekciójára szolgáló jogintézmény. Ezen oknál fogva a tényállítások jellemzően a jóhírnévhez, becsülethez fűződő személyiségi jogokat sértik.

A jelen ügyben született bírói döntések Alaptörvény-ellenessége elsődlegesen abban áll, hogy a konkuráló alapjogok, így az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése alapján védett véleménynyilvánítás szabadsága, a IX. cikk (2) bekezdésében meghatározott sajtó szabadsága, mint a képzeletbeli serpenyő egyik oldalán elhelyezkedő alkotmányos meghatározottságú jogok, és a VI. cikk (1) bekezdése alapján oltalmazott jó hírnév, mint a serpenyő másik oldala között drasztikusan az előbbieket részesítik előnyben az utóbbi kárára.

A helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának legfőbb szempontjait a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának állásfoglalásai tartalmazzák.

Ezen állásfoglalások közül a PK 12. számú értelmében a kizárólag betű szerinti, formális értelmezés sok esetben ellentétes lenne a sajtó-helyreigazítás céljával és rendeltetésével. A jogsértés elbírálásánál ezért nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre is, és az egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. Csakis így módon lehet megállapítani, hogy a sajtóközlemény egészében kifejezett tényállításaival meghamisítja-e, avagy hamis színben tünteti-e fel a valóságot, ezért alkalmas-e a személyiségi jogok vagy érdekek megsértésére, és így végső soron megalapozza-e a helyreigazítás közzétételére való kötelezést. Amennyiben a legutóbbi kérdésre a válasz igenlő, úgy azonban nem lehet Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmére az Alaptörvény IX. cikk (1)-(2) bekezdéseit előnyben részesíteni.

Külön ki kívánom emelni, hogy a jogsértő közlés megvalósulhat akár közvetetten is, így célzásokkal, utalásokkal, egyes tényállásrészek elhagyásával, a tényálláselemek téves következtetésre indító csoportosításával.

Az indítványozók által kifogásolt, és helyreigazítani kért közlések éppen a most összefoglalt megfontolások okán **valótlan tényállítások**.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban a véleményszabadság alapjogának terjedelme körében rögzítette;

"(...) az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítéletet és személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatot tartalmaznak. Ezt kívánja meg a nézőpontsemleges véleménynyilvánítási fórum szabadságának értéke is. Ezzel szemben a közügyeket érintő, ámde hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha aényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt. Mindebből az is következik, hogy a tények értékítéletektől történő

jogalkalmazói elhatárolása a konkrét esetekben döntően befolyásolja a véleménysszabadság alapjogának terjedelmét, gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését."

Ugyanezen AB határozatban az Európai Emberi Jogi Bíróság (EJEB) joggyakorlatának ismertetése során kiemelést nyert;

"Az EJEB a már felhívott *Lingens kontra Ausztria* ügyben helyezkedett először arra az álláspontra, hogy egy-egy közlés megítélésekor szükséges különbséget tenni tényállítások és értékítéletek között. A különbségtétel lényege, hogy míg a tények valósága bizonyítást nyerhet, addig az értékítéletek bizonyíthatóságáról, vagyis azok igazságtartalmáról nem is lehet beszélni. A különbségtétel jelentősége éppen ebben áll: az értékítéletek bizonyítását nem is lehet megkívánni, így azok önmagukban élvezik a véleménysszabadság oltalmát. Az EJEB felfogása szerint amennyiben egy állítás igazságtartalma legalább részben ellenőrizhető, igazolható akkor tényállításról van szó."

Majd ezt megerősítve az 1/2015. (I. 16.) AB határozatban;

"Az EJEB esetjoga lépésről-lépésre, az eléje vitt konkrét jogvitákat megválaszolva értelmezi az alapul szolgáló (az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt) Egyezmény (Magyarországon kihirdetve az 1993. évi XXXI. törvény által) rendelkezéseit. Azonban önmagában az a tény, hogy az EJEB elé kerülő jogviták sorában viszonylag nagy számban szerepelnek a véleménynyilvánítás szabadságának megsértését sérelmező esetek, nem teszi mellőzhetővé az Egyezmény 10. Cikke 2. pontjában foglaltakat, mely értelmében a véleménynyilvánítás kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságjog. Gyakorlása törvényben meghatározott korlátozásoknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a védett jogi tárgyak biztosítása érdekében. Ilyennek minősül: a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából. Az Egyezményben külön nevesítve is elismert tehát a jó hírnév védelme, mint a véleménynyilvánítás lehetséges, és adott körülmények között, kellő indokok alapján elfogadható korlátja."

Álláspontom szerint pedig az ügy, és így az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából a saját célra, avagy magáncélra való használat megítélése a döntő. Annak mérlegelése, hogy mi tekinthető saját célú használatnak több vonatkozásban is elvégzendő feladatot rótt az eljáró bíróságokra, amely feladatot álláspontom szerint a Kúria, és a Fővárosi Ítéltábla nem megfelelően végzett el, és ez eredményezte az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét.

A szóban forgó kifejezésnek azon rétege, amit jelölletnek nevezünk, meghatározza, hogy a társadalomban meglévő konszenzus (közfelfogás) alapján mit is értünk alatta. Abban a körben, hogy az Index.hu által leközölt videó felvételeken látható cselekménysorozat megfeleltethető ennek a jelentéstartalomnak, álláspontom az (egyezően a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletének indokolásával), hogy nem került bizonyításra. Hangsúlyozom ugyanis, hogy

Alapítvány nem ugyanazon entitások, míg az egyiknek, úgy a másiknak is meg lehetnek, és bizonyosan meg is vannak a saját céljai. A jogi személy vonatkozásában ezen célokkal teljesen tisztában lehetünk, ugyanis azokat az alapítvány alapítója az Alapító Okiratba foglaltan megjelölte, és ezek között a gyermekszállítás kiemelkedő jelentőséggel bírt. Ennek a célnak a folyamatos megvalósítása pedig nem kezelhető külön, az ehhez szükséges cél-eszközöktől; vagyis ahhoz, hogy [REDACTED] Alapítvány a rendelkezésére álló betegszállító gépjárművekkel gyermekeket tudjon szállítani annak a cél-eszköznek a megteremtése, folyamatos megvalósítása, hogy a betegszállító eljusson az állomásozási helyére, a garázsíroztatása meg legyen oldva, a megfelelő műszaki állapotban legyen mind-mind elengedhetetlen feltételek. Az Index.hu felvételein pedig nem látni olyan cselekményt, történést, ami ezen cél-eszközökkel ellentétes lenne, ezek megvalósítását veszélyeztetné. Álláspontom szerint pedig e nélkül nincs megjelölve az a pont, ahol a [REDACTED] a célja ellenében [REDACTED] céljai kerülnek előtérbe, tehát nem történik saját célú használat.

Ha megvizsgáljuk, hogy a saját célként való kifejezésnek (és az ehhez hasonlatos, furikázik, sorozatosan magáncélra használta stb.) mi a jelentése az adott cikkekben, akkor kétségtelenül arra jutunk, hogy az a szóban forgó tényállás mellett egy társadalmilag teljességgel elfogadhatatlan, megvetendő magatartásra utal, vagy arra, hogy valaki, akinek saját költségén kellene bejutnia a munkahelyére, az általa vezetett alapítvány céljaival összeegyeztethetetlenül egy gyermekszállító autót használ erre ahelyett, hogy a gépjármű a gyermekszállítási feladatait végezné. Ez a jelentés ugyanis az a kontextus, amit a feladó (a szerkesztőség) a rendelkezésre álló csatorna (sajtótermék, internetes újság) útján a címzetteknek (olvasóknak, ráadásul átlagolvasóknak) közvetít. Ebben a körben valóban vizsgálható a véleményszabadság, mint alkotmányos meghatározottságú alapjog, és az, hogy ennek az alapjognak azaz alapvető célja, hogy az egyéb mások véleményét formálja, meggyőzzön másokat saját álláspontjáról.

Ennek a meggyőzésnek azonban álláspontom szerint mindig korlátot szab a tényállítások vonatkozásában, hogy nem állíthat olyat az egyén - adott esetben a szerkesztőség - ,amit nem tud bizonyítani. Kiváltképpen igaz ez, ha a véleménynyilvánítást - ,ha úgy tetszik - ,mint hivatást gyakorolja valaki, mert ilyen esetben a valótlán tények közlésétől való tartózkodás okán különös körültekintéssel kell eljárni. Egy sajtóorgánium szerkesztősége az állandó bírói gyakorlat alapján ebbe a plusz kötelezettséggel bírói személyi körbe tartozik.

Ennek a plusz kötelezettségének a szerkesztőség jelen ügyben nem tett eleget, ugyanis kétségtelen, hogy aki elolvasta a sérelmezett cikkeket, igen rossz véleményt alakított ki a panaszosokról, így a véleménynyilvánítás szabadságába beletartozó cél, vagyis mások véleményének formálása megtörtént. Ennek a negatív hatásnak az elérésére a mindennapi tapasztalat alapján azonban nem lett volna elegendő azon - álláspontom szerint továbbra is valótlán, de legalább erkölcsi szinten vitára alkalmas - állítás, hogy [REDACTED] Alapítvány a betegszállító gépjármű üzemeltetése során nem minden esetben tartja meg az erkölcsileg rendeltetésszerű használatra vonatkozó kívánalmakat, ezért az elérni kívánt kontextusnak sokkal inkább megfelelt annak kihangsúlyozása, állítása, hogy [REDACTED] saját céljára használja a betegszállítót, azonban ezen legutóbbi állítás nem igaz.

A jelen ügyben az álláspontom szerint alkotmányjogi jelentőségű kérdés abban áll, hogy véleményszabadság bírói jogalkotás általi kiterjesztése meddig terjedhet a közfelfogás kárára, vagyis mennyiben lehet egy - jelen esetben sajtó-helyreigazításról lévén szó - átlagolvasó által ténykérdésnek, és így bizonyítható állításra a vélemény leplét ráhúzni. Mert bár mind az Ítéletábla, mind a Kúria a rendeltetésellenes használatot azonosította (mint kvázi véleményt) a sajátcélú használattal, addig az olvasók csakis magáncélú használatról olvashattak a sérelmezett cikkekben.

Álláspontom szerint az eljáró bíróságok ezzel logikai ugrást végeztek, és így elkerülték az abban való állásfoglalást, hogy alapítványi célnak tekintik-e a betegszállító parkolási helyéről való átszállítását az állomásozási helyére, illetve alapítványi célnak tekintik-e azt, hogy az alapítvány kuratóriumának elnöke az alapítvány ügyeiben eljárva elmenjen a tevé utcai rendőrpalotába. Álláspontom szerint azonban azért nem tértek ki erre a bíróságok, mert nem lehet alappal érvelni amellett, hogy ezen események, a gépjármű ezen mozgásai az alapítványi célok megvalósulásához szükségtelenek.

Éppen a Fővárosi Ítéletábla által is hivatkozott köznapi értelmezés, avagy közfelfogás figyelembe vételével lehet megérteni, hogy mekkora különbség van a saját célra való használat, és aközött, amit a panaszos tett. Hangsúlyozom álláspontomat; **köznapi értelemben a magáncélú használat a szervezet céljától eltérő, kizárólag a saját személyes érdekek érvényesítése céljából való felhasználást jelenti.**

Visszacsatolva az egy oldallal fentebbi érveléshez; ezernyi életszerű példát sorolhatnánk fel, amelyekre az átlagolvasó besorol ezen - magáncélú - kategóriába. A saját gyermek iskolába szállítása, osztálytalálkozóra való eljutás, hétfégi bevásárlás stb. Ezeket az elméleti lehetőségeket szükséges mérlegre tenni ahhoz képest, amit [REDACTED] tett, hiszen ekkor érezhető igazán a különbség. A most felsorolt példák hallatán teljesen nyilvánvalóan az alapvető jogérzékkel rendelkező átlagolvasó felháborodik. A szerkesztőség által elkövetett jogsértés abban áll, hogy ezen felháborító magatartásokat a "saját célú" és a "furikázik" kifejezésekkel összemosta azzal, amit a panaszos tett. Ha a szerkesztőség korrekt módon, az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt jogával élve tájékoztat az alapítvány betegszállítójáról (vagyis, hogy [REDACTED] biztosítja annak a parkolási lehetőséget, és ezzel pénzt spórol az alapítvány), akkor nem is lett volna ügy, csak lehet, hogy akkor maga az adott cikk sem jut tovább egy szerkesztői értekezleten.

Végül az alábbi példával kívánom érzékeltetni azon határozott, az eddigiekben előadott álláspontomat, miszerint a köznapi értelemben az a magáncél, ami a szervezet céljától eltér.

[REDACTED] mint magánszemélynek célja, hogy a rákos beteg gyermekeket segítse, az érzelmekre való túlzott ráhatást mellőzni kívánom, de mégis előadom; ezt teszi élt nappalá téve, ezért vezeti a [REDACTED] Alapítványt majd kettő évtizede. Tehát [REDACTED] **ez a tevékenység saját célja.** A [REDACTED] Alapítvány alapító okirataiban a rákos gyermekek különböző módokon való segítése elsődleges célként került meghatározásra. Tehát **az alapítványnak ez a tevékenység a célja.** Ezzel együtt, amennyiben olyan tartalmú cikk jelenne meg, hogy [REDACTED] saját

(magán) céljai megvalósítása érdekében vezeti a [REDACTED] Alapítványt", akkor minden bizonnyal, egy sajtó-helyreigazítási pert megnyerne a panaszos, mivel valótlannak ítélné a bíróság ezen állítást. **A jelen ügyben ugyanezt a logikai műveletet kell elvégezni**, mert az "egyenletbe" behelyettesíthetőek minden csúsztatás, logikai ugrás nélkül a szóban forgó állítások. Hiszen [REDACTED] célja, hogy eljusson lakóhelyéről az alapítvány székhelyére, az alapítványnak pedig (eszköz)célja, hogy a betegszállító eljusson a parkolási helyéről az állomásozási helyére. Tehát - teljes ! - átfedés van a két cél között, csakúgy, mint az imént bemutatott példánál. A teve utcai rendőrpalotához való eljutásnál pedig még egyértelműbb a helyzet, hiszen az adminisztratív ügyintézés az bármilyen szervezetet vezető személyről beszélünk, biztos, hogy a legtávolabb áll a személyes magáncéltól, ellenben e nélkül még a legkisebb szervezet sem működhet, nem hogy Magyarország egyik legnagyobb volumenű közhasznú szervezete.

Ahhoz, hogy a magáncélú használatot megalapozottnak tekintsük, tehát szükségszerű annak a pontnak a megjelölése, hogy **hol tett olyat [REDACTED] ami nem feleltethető meg a [REDACTED] céljainak.**

Amit a szerkesztőség a folyamatban volt peres eljárás során bizonyított az a következő;

[REDACTED] a gyermekszállító **garázsírozási** helyén beszáll az autóba;
[REDACTED] a gyermekszállító **állomásozási** helyén kiszáll az autóból;
[REDACTED] a teve utcai rendőrpalotánál az **alapítványi ügyintézés előtt** kiszáll a gyermekszállítóból.

Ezen három momentumból a szervezet céljától nem hogy nem eltérő, de annak megfelelő tényállást lehet megállapítani.

Azzal pedig, hogy a Kúria, és a Fővárosi Ítéltábla ezen aspektusokat figyelmen kívül hagyta, és ebben a körben az indítványozók helyreigazítási-kérelmét elutasított, nyilvánvalóan sérült a panaszosok jó hírnévhez fűződő joga. Ezzel együtt az Alaptörvény XXVIII. cikke, valamint 28. cikke álláspontom szerint összekapcsolható, és így összekapcsolandó.

Alaptörvény

"28. cikk

A bíróságnak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak."

Az Smtv. 12.§ (1) bekezdése, vagyis a sajtó-helyreigazítási kérelemhez való jogosultságot megalapozó jogszabályhely egyértelmű; **amennyiben valakiről bármely médiatartalomban valótlán tény állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti a korrekciót.** Ehhez képest a PK 12. sz. állásfoglalás alapján **az ügyben eljáró bíróságok álláspontom szerint olyan kifejezéssel azonosították a sérelmezet közléseket (rendeltetésszerű), amely nem közzétette a cikkek valódi üzenetét.** Ily módon pedig tompítani lehetett a közlések súlyát; valótlán tényállítás helyett, a védendő szólás- és sajtószabadság területére

lehetett besorolni azokat.

Azzal, hogy az eljárt bíróságok a PK 12. sz. állásfoglalásra hivatkozva tagadták meg az indítványozók sajtó-helyreigazításra vonatkozó kérelmét, álláspontom szerint **jogellenes bírói jogalkotást** valósítottak meg. **A PK 12. sz. állásfoglalás tehát éppen azért, mert korlátlan teret ad a bírói önkénynek annak megítélése során, hogy mi az ami vélemény, és mi az ami tény, már önmagába is Alaptörvény-ellenes,** egyébiránt az Alkotmánybíróság fentebb rövidebben bemutatott határozati ellenében is.

Amíg ugyanis rendeltetésellenes használatról van szó, addig egy olyan erkölcsi, vagy esetleg alacsonyabb rendű jogszabály megsértéséről beszélünk, amely semmilyen jogkövetkezményt nem tartalmaz, tehát *lex imperfecta*, addig a bírói ítéletek által ennek megfeleltetett saját célú használat esetén a törvény a jogrendszer legsúlyosabb jogkövetkezményét, azaz a büntetőjogi szankciót rendeli alkalmazni. Abban az esetben ugyanis, ha Balogh István valóban saját céljára használt egy az ő kezelésére bízott vagyontömeget, máris felmerül a lehetősége a Btk. 376.§ alkalmazásának;

"Btk. 376.§ (1) Akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg, és ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz, hűtlen kezelést követ el."

Éppen a jelen alkotmányjogi panasz alapját képező peres eljárásban szereplő, és azokhoz hasonló cikkek nyomán a Budapesti Rendőr-főkapitányság mostanra több, mint másfél éven keresztül folytatott nyomozást kisebb, **vagyis ötvenezer (!) forintot meghaladó** vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés vétsége miatt, amely eljárásban [REDACTED] meg is gyanúsították, azonban panasz hatására a Budapest VIII. Kerületi Ügyészség a gyanúsítotti jogállást a gyanúsítás hatályon kívül helyezésével azonnal megszüntette, tekintettel arra, hogy a gyanúsítást alátámasztó tények, és itt kifejezetten a bűncselekmény megállapításához elengedhetetlen vagyoni kár beálltára is hivatkozással, a büntetőeljárásban nem álltak rendelkezésre. Azonban már csak a gyanúsítás megtörténtének ténye alapján megállapítható, hogy nem a panaszos valamifajta túlérzékenységről van szó, amikor sajtó-helyreigazítási kérelemmel élt, hiszen a büntetőeljárásban semmilyen új bizonyítékra nem volt szükség, csak arra, amit az Index.hu szolgáltatott. Az már más kérdés, hogy az ügyészség nem osztotta ezt az álláspontot a már előadottak alapján, de mégis csak sokatmondó a gyanúsítás, és ez alapján is alátámasztható a Kúria, és az Ítéletábrla ítéleteinek Alaptörvény-ellenessége, mivel **a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjedhet odáig, hogy az alapján valaki ellen alaptalanul büntetőeljárást kezdeményezzenek ez alapján.**

Álláspontom szerint, amely több tucat az indítványozókat érintő sajtó-helyreigazítási eljárás alapján alakult ki, a bíróságok jelen ügyben beleestek abba a nem egyszer tapasztalható hibába, hogy a nagy médianyilvánosságot kapó ügyben, mire a fórumuk elé kerül egy adott ügy, már nem tudják a társadalomban érezhető elvárástól függetlenül, pártatlanul, a törvények alapján megítélni az esetet, vagyis prejudikálnak, és a tények ismeretében sem változtatnak ezen kialakult álláspontjukon.

Ezen okokból kifolyólag álláspontom szerint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt azon kívánalmat, hogy a jogszabályokat a józan észnek megfelelően szükséges értelmezni, sértik a szóban forgó bírói ítéletek. Így az indítványozók Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való joga is sérült, mivel álláspontom szerint abba beletartozik, hogy a bíróságok elsődlegesen a törvényben lefektetettek alapján ítéelkezzenek, és a jogértelmezés során a józan ész kívánalmára - az eset összes körülményeit is figyelembe véve - tekintettel legyenek.

Az előadottak alapján a sérelmezett bírósági döntések alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat befogadni, és kifejezett kérelmemnek megfelelően a bírósági döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2015. év augusztus hó 7. napja

Tisztelettel,

Mellékletek:

F/1 Ügyvédi meghatalmazás

F/2 alatt Fővárosi Törvényszék 31.P.20.558/2014/5. sz. ítélete

F/3 alatt Fővárosi Ítéeltábla 2.Pf.20.618/2014/4. sz. ítélete

F/4 alatt Kúria Pfv.IV.20.085/2015/4. sz. ítélete